

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: I LYKKENS USANDSYNLIGSTE ALLÉ ...

Citation: Claussen, Sophus: "I LYKKENS USANDSYNLIGSTE ALLÉ ...", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens lyrik Bd. 5: Fabler*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen07val-shoot-workid55950.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens lyrik Bd. 5: Fabler

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

ILYKKENS USANDSYNLIGSTE ALLÉ ...

I Lykkens usandsynligste Allé,
hvor alle Træer og Ranker var at se,
som flaged de for Grønhedens Idé!

hvor Sol og Luft beruste dine Skridt
og hver en Mur var klædt - som du - i Hvidt,
der mødte jeg min Skæbne Klokken tre.

En Dag, hvor Øjnene som Blomster lé,
da selv de vantro Hjerter foldes ud
og priser Frihed, Kærlighed og Gud.

Det var en solfyldt Vaardag Klokken tre ...
du kom og søgte mig, i skønne Skrud!
i Lykkens usandsynligste Allé.

Hvordan der skete det, som skulde ske,
at mit forstemte Sind stak Ild i dit,
og jeg har kaldt det bedste Hjerter mit ...?

hvordan du drog mig fra Billardets Støv
hos en Traktør, hvis Hus var klædt med Løv
men inderst ikke værdigt din Visit ...?

dit Tonefald mer blidt end Blomsterne,
og vore Haab, der fløj mod Blaaet frit
som Fugle gennem Løvet's Luft-Stakit -!

16

Vi vil ej mindes mer, hvor megen Ve
før denne Stund vi begge havde lidt,
hvad Tvang og Tvivl, hvor megen Spot og Spe!

Og siden efter! Det er ikke tit,
at alt paa Timen sker, som skulde ske,
og at man kalder alt det bedste sit.

Det var kun denne Middag Klokken tre,
mens blaa Glyciner kyssed blank Granit
i Lykkens usandsynligste Allé